ANY XXI * * * Núm. 994 : Sitges, 15 de Gener de 1921 :

BALUART SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes; ESPANYA: any, 8 ptes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors. No 's retornen els originals.

Política espanyola

El Missatge de la Corona

Ja coneixen el Parlament i el país el Missatge de la Corona, ès a dir, el *programa* del Govern. Aquest Missatge no ès millor ni pitjor que 'ls anteriors. Constitueix una repetició dels tòpics més insistents en la política madrilenya, una relació de problemes a resoldre.

Aquets problemes, però, no poden ésser resolts amb enunciacions d' una vaguetat més o menys acadèmica. Cal que ho siguin, amb projectes de llei concrets, amb actuacions de govern ben definides.

El Govern del Sr. Dato ha posat en llavis del Rei una taula incomplerta i fragmentària dels afers públics. El Missatge parla, amb prudència diplomàtica, de les relacions internacionals de Espanya. Aquesta diplomàcia, però, ès, evidentment, una diplomàcia *idónea*, una diplomàcia anterior a la gnerra gran.

El Missatge al·ludeix d' una manera gairebé enigmàtica les pressumptes reformes de Guerra, Marina, Administració de Justícia, Hisendu, Sanitat, etc., aquestes eternes *reformes* de la política madrilenya, l' anunci de la discussió de les quals constitueix generalment una mandrosa introducció a l' ajornament.

En la qüestió social fora desitjable que 'ls bons propòsits del Govern assolissin una concreció d' eficàcia. Tothom podria subscriure substancialment lo que diu el Missatge sobre la necessitat de reprimir els crims socials i de aprovar una legislació obrera adequada. Algunes frases, però, dels paràgrafs dedicats a aquets problemes en el Missatge revelen una concepció endarrerida i deficient de llur complexitat i llur essència.

El problema dels transports, l' aspecte més sortint del qual ès la necessitat de donar a la xarxa carrilaire del país l' extensió i la elasticitat que demana l' economia de les terres d' Espanya, ès tractat en forma massa rudimentària per a poder tenir una idea exacta del pensament del Govern en aquest punt essencial. Les mateixes limitacions trobem en els paràgrafs relatius als Pressupostos; les relacions entre el Tresor i el Banc de Espanya, el monopoli i conreu del tabac, etc.

Cal recollir l' al·lusió continguda en el Missatge a favor del dret català. Cal recollir-la i desitjar que no resti lletra morta d' un document formulari, sinó que vingui articulat en projectes gasetables. Quant al dret català, diu el Missatge que cal: «Mantener y vigorizar la vigencia de Instituciones jurídicas especiales que, consentidas por el espíritu de la ley, vivas en las costumbres y fecundadas por el amor a las tradiciones regionales, no han hallado en las controversias jurídicas norma segura que disipe las dudas que estorban a su desenvolvimiento".

*

Però aquets reconeixements parcials de les realitats del país, encara que lloables, no poden justificar l' omissió d' altres problemes polítics, la menció dels quals un hom nota a mnncar en el Missatge, com la necessitat de la reforma electoral i tants d' altres, tots importantíssims.

El Missatge no diu ni una sola paraula sobre el reconeixement de les personalitats naturals dels pobles ibèrics, sobre els problemes nacionalistes plantejats arreu de les terres d' Espanya. Aquesta omissió ès molt lamentable i no té explicació plausible. Si creu el Govern que pel fet de no parlarne, els suprimeix, aquets problemes, la seva equivocació i la seva miopia són incomprensibles i constitueixen una perillosa reincidència en la política de l' estruç.

Petites cròniques

La vila de Sitges ès la verdadera Vila-Llum. I entengui's que no dic vila dels llums perque aquí n' hi han com per tot arreu; me refereixo a la Llum-categoria. Claror vigorosa que l' amara tota; colors nets que fereixen de tan vius, limpidesa absoluta en son mar, en son ambent, en ses construccions... Fins en dies com àvui que 'l cel nos dona ombrela i ventall, no s' esfumen els caires ni la grisor baixa a aquesta terra: al revés, apareixen matiços de ordinari ausents baix la tirania de lo fonamental. La mar llatina arreplega cap a l' horitzó el seu cobalt i descobreix capençà preciosíssim esmeragda brodat pel trángul amb randes de neu. Aquesta contemplació em tenia absort ayui, dia de Sant Bartomeu, festa major, recolzat a la barana de «La Punta». L' Escèptic, com un burinot, m' anava rondinant a l' orella que 'l Mediterrani el trova igual ell aquí a can Tunis o a la barriada de Pekin, cromàticament parlant; que tot això de la orgia de llum ès invenció dels pintors tant eminents com bromistes que han vingut a fer *Cau* en aquesta roca; que de la «bella Subur» n' aprecia molt els vinyaters, però tant se n' hi dona dels emblanquinadors...

Avui aquesta rosada de vinagre no prenia en el meu entussiasme i em dèia a mí mateix que objectiva o fantàstica, sugerida o real, cal amanyagar la bellesa, no pas punyirla amb un bisturí.

Pujant al *Baluart*, el Sancta-sanctorum de la pulcritut que ès la placeta de *Maricel* era envahída per una gentada que esperava la processó. Els balls de bastons, de diables, de gitanes, de cercolets, semblaven antiguitats ressucitades i mal-guarnides que haguessen saltat per les finestres d' aquells museus. La quietut era amagada absolutament i aquell delicios indret, verdadera glorificació de la vellor neta i de la netedad estilisada, perdonava generós, per una vegada a l' any, la borratxera del soroll que la tradició hi féia passar.

Soroll que, resseguida la vila, té després la seva culminació devant de la Iglésia quan la relíquia del gloriós Sant Bartomeu va per entrar-hi. El metall de totes les músiques xiscla; els

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

ballets arriven al desvari, els diables enfilats als arbres trauen foc de per tot arreu, les rodes de artifici brunzen i esclaten, els cohets xiulen i es desmaien sobre el mar... Aquèst, que ja no és cobalt ni esmeragda sinó argent, acompanya amb una nota profonda, rítmica i eterna aquesta apoteosi del soroll que saben fer els vehins de Sitges i que nosaltres pugam veure i oir molts anys.

JOAN DE VICH

Sitges, 24 Agost 1920.

(De «Gazeta de Vich»),

Comptes i pressupostos

En la darrera sessió, el nostre company Planas preguntà si ja s' havien enviat a l' aprovació superior el Pressupost que tenia de regir dintre el periode de 1 de Abril de 1920 a 31 de Març de 1921 (per raó de l' any econòmic) així com també els comptes municipals de 1918 i 1919, tot lo que ja havia sigut aprovat per la Junta municipal. L' Alcalde, tot confós i fent embuts, digué que no encara, que la culpa era dels empleats (?) que no els havien enllestit.

No pod ser més burda la resposta i denota una despreocupació tan grossa per part d' En Julià, que no hi ha paraules per calificar.

El Pressupost fou aprovat en 29 de Març darrer, diguent En Julià que era obligació tenir-lo remès avans del 1 d' Abril, en que començava el nou any. Era natural fer-ho aixís, perque un cop aprovat pel Governador, pogués regir desseguida, més havent-hi algunes partides noves en les que hi tenia molta confiança, com era la *plus valia*, que podia donar grans rendiments.

Però, (amb En Julià sempre hi ha tops) ha passat quasi un any i encara no s' ha fet, malgrat que la Junta municipal no modificà cap partida, i no hi havia, per consegüent, cap feina d' oficines per retocar-lo, essent tot qüestió de fer el duplicat (en dos dies es pod enllestir) i enviar-lo a la Superioritat.

En Julià carrega el mort an el Secretari, que sinceram ent creiem no hi té cap culpa, sino que tot es dèu al desgavell general de Cala Vila, i més encara a que el Cacic tan orgullós, té por de que els reclamants formulessin recursos d' alçada i li tiressin a terra algunes partides que no poden ésser més ilegals. o siguessin atesos en ses demandes, devent fer constar, entre altres anomalies de mala llei, que encara no s' han comunicat als interessats les resolucions adoptades per la Junta municipal a llurs instàncies.

Ens trovem, doncs, sense Pressupost, i ja és hora de fer el nou pel pròxim any econòmic. Volen més disbarats? La *capacitat* financiera d' En Julià, ha quedat amagada a les oficines, on de tant en tant el Passarell hi dona una ullada per que no s' arni, i mentrestant els nous impostos no se han pogut cobrar.

Una deixadesa semblant no creiem que hagi passat enlloc, perque tots els Ajuntaments lo que volen, com és natural, és que regeixi el nou Pressupost, que per això s' ha fet. Ara, estant a les acaballes de l' any, tant se val que no l' envii i tot quedi com una mostra de la *brillant* actuació julianesca.

Però, amb tot, el Cacic s'ha atrevit a cobrar algunes tarifes del Pressupost no sancionat i que, per consegüent, no pod regir de cap manera, i segons notícies, motivarà que algún vehí presenti un recurs d' agravis a la Diputació, que ens sembla que riurem, perque no hi val el dir que l'Ajuntament acordà aplicar les partides en que no hi hagués reclamació, perque no tenia cap facultat per fer-ho.

Lo mateix ha passat amb els comptes, amb l' agravant de que no hi hagué cap reclamació, per lo que al ser aprovats per la Junta ja fa quasi mig any, podien ésser enviats desseguida a Governació. Però es veu que En Julia encara té por, ja que malgrat haver-los arreglat el célebre Llop (costant a la vila unes quantes centes de pessetes, que avans s' estalviaven per fer-se a les oficines), tem que hi hagi *certs reparos* si es descobreixen els seus enredos de consuetut.

El Cacic mai fa res amb claretat, tot a l' ombra, amb combinacions inconfessables i amb trapaceries de gitano. Un dia escamoteja els recursos o no els hi dona curs perque no es resolguin; altres fa ventar contra llei, no paga als industrials que no creu adictes, falta a compromisos solemnement fets, burlant-se dels acreedors, s' apropia les petites comissions dels empleats, etcètera, etc.

I del seu desgavell ne dona la culpa an els de les oficines, diguent públicament que no són aptes, que no serveixen per res i tot ho té de fer ell, que 's passa el dia suplint les deficiències dels empleats. A les queixes dels ciutadans sobre el Padró de cèdules (tan garrafal) i tantes altres coses, sempre surt amb la mateixa història.

Però, què n' ha de fer el poble de Sitges de tot això? Si els empleats no serveixen, perquè els hi posaven? doncs ve a dir que convertiren les oficines en una casa de beneficència. Que hi posi personal nou, que fassi lo que vulgui, però que no es dongui el vergonyós espectacle de no haverse enllestit un Pressupost d' un any que ja s' acaba, donant la culpa als subordinats; que ningú s' ho creurà!

MÉS DE POLÍTICA ESPANYOLA

La constitució del Parlament

Bona manya es dona En Dato de fixar tota la seva atenció al treball laboriosíssim de procurarse majoria parlamentària, però, malgrat la lassitut donada a la campanya electoral i les males arts empleades en la mateixa, aquell nombre de diputats suficient per a avalar una actuació personal de govern no l' ha pas conseguit.

L'heteroxitat de les oposicions, malgrat l' importància numèrica d' alguns grops, podria venir a enfortir una obra de govern, però a les primeres sessions de Corts hem vist que, precisament per part d' aquelles fraccions quina afinitat d' ideals és faent, és dels llocs on surten els majors atacs pel Govern.

El Sr. Dato, doncs, si no trova la convivència amb el·lements de oposició no podrà governar molt temps. Es precís portar un molt perfecctíssim plà de govern per a provocar aquelles coincidències patriòtiques que tan viables tots els projectes; i, certament, poca cosa d' això s' endevina en el Missatge de la Corona i poca confiança inspira arreu el Govern *idoni* presidit pel Sr. Dato.

La constitució del Parlament és lenta i bon xic accidentada; les votacions nominals es succeeixen i l' invocació dels Presidents de les Cambres, a que 'l Parlament no està constituït i, per tant, no poden aceptar-se certs debats, és la cantarella diària. Amb prou feina si En Dato reuneix nombre suficient per a poguer celebrar sessions de Corts. Aquest Parlament neix amb una migradesa de esperit, amb una tan manifesta hostilitat, que tot fa semblar-lo, millor, una joguina de Reis que un instrument adequat per a fer obra nacional.

S' han volgut montar el torn pacífic dels dos partits de govern i com els ha mancat idealitat i no han vingut a formar-los un veritable estat d' opinió, sino que 'ls volien engendrar els professionals i beneficiaris de la política, d'aquí que la realitat d' unes eleccions d' ignomínia no hagi respost a lo que esperaven aquells que no se han donat compte encara que bon troç d' Espanya viu una política ben diferenta de la que neix al Ministeri de la Governació.

L' apel·lació a mitjans de violència electoral pod fer conquerir llocs a un Govern, però porta l' inevitable descrèdit i fa enemistar-lo amb els diversos grops parlamentaris, amb quina cooperació li és necessari comptar. En aquest sentit, el fracàs de la política electoral d' En Dato no podia ésser més gros de lo que ha sigut; en lluita empenyada, més contra els seus correligionaris d' ahir i elements diversos del conservadurisme que contra les fraccions lliverals, ha vingut a soliviantar també les passions quan no estrafer la voluntat de Catalunya, Basconia i Galícia, en la que hi reviu un alt esperit patriòtic.

El Govern Dato, amb la seva toçuderia, compromet seriosament altes institucions que deurien ésser apartades d' aquets treballs electorals del Govern. L' acta de Torroella de Montgrí, que dona la victòria al nacionalista Lluís Puig de la Bellacasa, ha sigut informada pel Suprem favorablement a l' adjudicació al candidat ministerial Juli Fournier. Aquèst, en la seva defensa, feu remarcar, com a raó de pes, la de que 'l seu contrincant era nacionalista. Seria seguir un camí perillosíssim que 'l detall de la filiació política d' un candidat electe sigués tingut en compte al discutir-se la legalitat d' una elecció.

Mentrestant el Sr. Dato va acabant de montar el tinglado que de tant poc li té de servir si tenim en compte que ha vingut a complir, amb l' utilització del

Diputació de Barcelona — Xarxa de Museus

Decret de disolució de Corts, un *precepte reglamentari* més que a satisfer una necessitat i a realitzar quiscuna missió.

El primer pas per a ofegar la vibració espiritual de les diverses nacionalitats que s' inicien a Ibèria, no podia ésser més desacertat. Quan tenien d' orientar la política espanyola en el sentit llivèrrim de donar-hi cabuda a totes les idealitats i frisances renovadores, volien montar els dos partits del torn pacífic per ofegar aquets renovellaments patriòtics; però ès ben cert que la contextura del Parlament que se està formant no ès pas de les que puguin contenir i amortiguar corrents d' opinió, sino que són de les que a les més lleugeres ventades socombeixen inevitablement.

J. M.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 12

Presideix l' Alcalde, assistint-hi els dos Tinents, el Síndic i el regidors Planas Puig, Serra i Planas Robert.

Aprovada l' acta de la sessió anterior, s' acorda que la C. de F. confeccioni unes tàrifes per a aplicar com arbitri sobre el dret d' extracció de grava de la Platja de Ayguadolç, tenint en consideració al establirles la quantitat de dit material i si ès o nó destinat a la indústria.

El Consistori queda enterat deuna carta suscrita per D. Isidro Vidal Vidal manifestant que acepta el càrreg de Administrador del Santuari del Vinyet, amb que se 'l ha distingit.

Se n' entera també de que els joves beneficiats a la Capitania general de la regió han agrait els donatius fets als que estàn servint a files.

A proposta d' En Durán, queden sobre la taula els comptes del Mercat relatius a l' any últim. que donen un total de ingresos de 5.457'85 pessetes i un sobrant de 658'35 id., ingressades en Caixa.

Se acorda que'l Municipi acabi de pagar als homes que 's cuydaren de trasladar al Hospital a D. Aureli Labat de Lambert.

Se aprova un compte de impreaos de la casa Bayer de Barcelona i un altre de la farmàcia de D. Josep Ferret Robert.

En Planas Robert pregunta si ja se han remès a l' aprovació de la Superioritat els comptes municipals dels anys 1918-19; a lo que l' Alcalde contesta que està a punt de fer-se.

El mateix regidor pregunta també si tampoc s' hi han remès els Pressupostos de l' any 1920, doncs estem acabant ja 'l any econòmic i ès ridícol que encare no se hagi complert amb aquell requisit.

En Julià contesta que ès qüestió del Secretari (¡vaya, vaaaya!)... I acte seguit se aixeca la sessió.

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el mes de Setembre de l' any 1920.

MATRIMONIS

Francesc Riera Vaildaura amb Josepa Milà Robert; Lluís Mirabent Planas amb Rosa Muntané Sardà; Joan Julià Massó amb Rosa Ribas Mestre; Jaume Fusté Albareda amb Dolors Capdet Muntané; Francesc Anglisani Pataro amb M.ª de la Concepció Ruiz Alvàrez, i Orenci Garcia Sánchez amb Carme Julià Serra. —Total, 6.

NAIXEMENTS

Ramón Serra Rosés, fill de Baldomero i Llúcia; Joaquina Gómez Mora, de Francesc i Francisca; Núria Camps Ferré, de Lluís i Adela; Pilar Antònia Rosés Orcajo, de Celestino i Cristina; M.ª dels Dolors Benazet Tutusaus, de Antoni i Rosa; Pere Mestres Capdet, de Pere i Mercè; Trinitat Pascual Matas, de Pere i Rosa; Josep Lluís Salvat Aragón, de Josep i Carme, i Jacoba Fredesvinda Garmón Posada, de Vicens i Bernarda. —Total, 9.

DEFUNCIONS

Pere Vivó Carbonell, 38 anys, casat, de asfixia; Julià Planas Vendrell, 38, víduu, de tuberculosis pulmonar; Marià Castellnou Mir, 74, víduu, de reblandeixement cerebral; Maria Soler Forment, 62, casada, de cranc uterí; Maria Duràn Belda, 19, casada, de tuberculosis pulmonar; Crecenci Cinzana Mir, 60, casat, de apoplegia; Josepa Bertràn Mirabent, 35, casada, de estomatitis sèptica, i Jascinta Bosch Vías, 35, soltera, de tuberculosis pulmonar.—Total, 8.

Dietari de la vila

DIUMENGE

Organitzat per la secció artística «El Empelt», al vespre té lloc al Prado Suburense un gran aconteixement teatral, prenent-hi part además les senyoretes Felicitat i Remei Mas, el Quintet Mozart i un estol de aixerides sitgetanes.

Es representen les sarsueles «Receta infalible» i «Amor ciego» i la divertida joguina còmica «La real gana».

Com que l' anunci de aquestes obres havia despertat molta espectació, avans de començar l' espectacle ja hagué de tancarse la «taquilla», doncs la sala no permetia encabir-hi més gentada de la que ja hi havia entrat.

A mida que's desenrotllaven les escenes de cada una de les produccions, es feya més intens l' interès del públic, que tot sovint prorrumpia en calorosos aplausos per a premiar l' acuradíssima tasca dels intèrprets, d' entre 'ls quals dèu fer-se especial esment de la senyoreta Felicita Mas, que se 'ns revelà una excelent artista, així en el cant com en la declamació, i els Srs. Almiñana, Julián, Villardaga, Carbonell, Montaner i altres.

Mereix paragraf apart aquell estol de gentils sitgetanes quina aparició en les taules fou saludada amb una xardorosa ovació i que per lo molt encertadament que desempenyaren la tasca que se'ls hi havia confiat foren sumament aplaudides, obligànt-sels'hi a més a repetir la seva part choral en l' «Amor ciego».

La concorrència va quedar en extrem satisfeta de l' espectacle, a despit de alguns elements que segons sembla hi feren acte de presència per pertorbar-lo peró que tingueren de surtir al carrer amb la qúa entre cames per no haver trovat motiu amb que «argumentar» els seus decidits propòsits.

DIMECRES

Surten cap a Santander i La Corunya per a embarcar amb destí a Cuba els estimats compatricis D. Pere Nicolau i Vilanova i esposa, D. Pau Barrabeitg i Bertrán i esposa, i D. Jaume Sans i Vilalta; embarcant els uns en el vapor «Lafayette» i els altres en el «Reina Maria Cristina». Felís viatge!

*** L' Ajuntament celebra la sessió extraordinària per a procedir a l'allistament dels joves de l' actual reemplás, que segons informes són en nombre de 26, més 6 altres de pobles conveins.

*** En la Reial Bassílica de la Mercè de Barcelona contrauen estat matrimonial l' estimat jove compatrici En Josep Matas Puig i la hermosa senyoreta Na Rosa Morros Estany; testimoniant l'acte D. Tomás Matas i D. Josep Alberti.

Transmetem nostra enhorabona als nous desposats i a ses famíles.

DIVENDRES

† En nostra parroquial Església se celebren solemnes funerals per l' etern descans de l'ànima de la que fou distingida compatrícia D.ª Dolors Llopis Torralbas, vda. de Querol; assistint-hi una nodridíssima concorrència, desitjosa de testimoniar l' afecte que en vida es professava a la finada i el sentiment envers sa família per tan dolorosa pèrdua.

Durant la pietosa cerimònia la capella capella de música ha interpretat apropiades composicions.

Reiterem a l' apreciada família de tan inoblidable dama (q. p. d.) la expressió del nostre més sentit condol.

Noves varies

Per haver arribat tard a l' imprempta no podem publicar fins en altre nombre la continuació de la Llista de suscripció per a construir en el Sant Hospital un Pabelló per a Tuberculosos.

*

En la Iglésia de Pompèia, de Barcelona, s' han cel·lebrat avui solemnes funerals en sufragi de l' ànima de l'inoblidable compatrici D. Feliu Mirabent Mitjà (e. p. d.), assistint-hi una nombrosa concurrència, posant-se de relleu les generals simpaties que disfrutava el finat.

Reiterem a sa distingida família el nostre més sentit condol.

*

En el Teatre del Retiro s' anuncia per a dema, diumenge, la representació de les sarsueles «Amor ciego» i «El Cabo primero».

*

ALS SOMATENTS ARMATS

Com siga què reglamentariament es té de cel·lebrar revista dintre el present mes, se 'ls avisa pel dia 23, a les 8 del matí, a la Plaça del Marquès de Mont-roig, i tenint especial interès molts individuus de aquest Còs en poguer fer exercici amb les armes, disposo que després de la revista s' anirà a tirar al blanc en el lloc conegut pér la «Riera grossa», de 10 a 12.

Per recordar, i a la vegada fer pràctica, a l' hora assenyalada per la revista es tocarà a Somatent.

El Cabo, *Gaudenci Mirabent.*

Transports en carro
de Sitges a Barcelona i vice-versa
de ARTUR MASSÓ i C.ª
Es reben encárregs a SITGES: Primer de Maig. 12 :: A BARCELONA: Rec, 75, «Antiga Posada Vicens».

ES VEN la casa núm. 14 del carrer de Barcelona, d'aquesta vila. Raó: Joan Ferrer, Sant Bartomeu, 19.

Hotel SITGES
Telefon 374
Lluís Carbonell Soler
amo d'aquest establiment, que con pta ja amb molts anys de crèdit, se comp'au en assabentar als seus clients i al públic en general, que degut als innombrables encàrregs que tots els dies ve rebe it, de plats escollits, servits a domicili, ha contractat a un dels millors cuiners amb que compta la «Sociedad Hotelera de Barcelona» i prega a quants vulguin honrarlo amb comandes se serveixin avisar el dia abans per l'exacte compliment de les mateixes, de gust espanyol o be extranger.

Per a millor interés i guia del meus respectables favoreixedors, expre so a continuació 'ls primers plats del cobert corresponent a cada dia de la setmana amb omissió d'altres guissats a desitg del client i que seràn fidelment interpretats además de l' exactitut en l'hora senyalada:

Dilluns: *Macarrons a la italiana.*
Dimars: *Arroçlamb peix.*
Dimecres: *Tallarines.*
Dijous: *Canalons «Rossini».*
Divendres: *Ous «Opera».*
Dissabte: *Arroç milanesa.*
Diumenge:
Arroç amb peix i *canalons Parmassana;*

J. Masip
Objectes escríurer
Calendaris
Blocs 'Manelic'
Dietaris
24, Parelladas, 24

BANCO DE VILLANUEVA
Sucursal de Sitges
CUPONS
Comptes corrents d' estalvis
amb interès del 3 per 100 anyal
Aquesta sucursal obre comptes d' estalvi a qui ho demani, facilitant a l'imponent, GRATIS, la corresponent llibreta de crèdit:

Préstams, Giros, Descomptes, Dipósits en metálic i en custódia i garantia, Compra-venda de valors i de monedes (espanyoles i extrangeres), Ordres de Borsa, Comptes corrents comercials, Caixes de lloguer i tota mena d' operacions de Banca.

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

Dr. M. Farrán

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Gran Colchonería Mecánica — a fuerza motriz y — con maquinaria moderna **Juan Segales**

VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO:

De ALGODÓN cama de Matrimonio	50 y 59	pesetas
Id. id. de 6 palmos	40 y 48	»
Id. id. de 5 palmos	33 y 39	»

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sòlido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltese precios.

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes — Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES **marca H** de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42 — **SITGES** — Telefons 338 i 393

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors

y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata

Especialitat en camisas á mida

Esquelas i Anuncis

se admeten

fins el dissabte

de bon matí

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

Brasserie de TERRAMAR

OBERTA TOTS ELS DIES

Tots els diumenges i festes de l' istiu, ademés dels refrescs habituals es serveixen

ICE-CREAM : JAI-ALAI : NERTAR-SODA

Servei de RESTAURANT per encárreg

Teléfons núms. 341 i 389 de SITGES

Gran CAMISERIA americana

M. LOPEZ DURAN

Plaza Santa Ana, 21 - BARCELONA - Duràn y Bas,

Casa especial en ajuares para caballero

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis